

Sygnatura akt V GC 875/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 30 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2016 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **R. M. (1)**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę 5 475,37 zł

- I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.730zł 37gr (dwa tysiące siedemset trzydzieści złotych trzydzieści siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 września 2014r. do dnia zapłaty;
- II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.495zł 79gr tytułem części kosztów postępowania, zaś pozostałe koszty wzajemnie znosi;
- III. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie kwotę 1.745,08zł tytułem reszty wynagrodzenia biegłego.

Sygnatura akt: V GC 875/14

UZASADNIENIE

R. M. (1) pozwem z dnia 18 września 2014r. domagał się zasądzenia od A. S. kwoty 5475,37zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 września 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie powód podał, że na mocy umowy z listopada 2010r. wykonał na rzecz pozwanego prace projektowe, za które otrzymał wynagrodzenie częściowe, tj. kwotę 14320zł zamiast umówionych 18300zł. W 2012r. pozwany wytoczył przeciwko powodowi przed tut. Sądem powództwo o zapłatę 27157,50zł tytułem wykonania projektu zastępczego, ponieważ pozwany konsekwentnie kwestionował prawidłowość projektu architektonicznego wykonanego przez powoda. Wówczas powód oświadczył o potrąceniu tej ewentualnej należności z kwotą 4063zł, przerywając bieg przedawnienia co do wskazanej należności. Tut. Sąd oddalił rzeczzone powództwo (V GC 415/12), a wyrok ten utrzymał w mocy Sąd Okręgowy w Legnicy (VI Ga 128/14). Powód wskazał, że ponowny bieg terminu przedawnienia zaległej części należności rozpoczął się z dniem wydania orzeczenia przez Sąd drugiej instancji (29.08.2014r.). Na wartość przedmiotu sporu złożyła się należność główna w kwocie 4063zł i skapitalizowane odsetki ustawowe. Skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty w tym zakresie pozostało bezskuteczne. W odpowiedzi na pozew złożonej w październiku 2014r. pozwany zarzucił przedawnienie dochodzonego roszczenia dokonane w lipcu 2013r. wskazując, że czym innym jest dokonanie potrącenia od złożenia oświadczenia o potrąceniu. Z ostrożności procesowej wskazał, że różnica należności niezapłaconej wynosiła 3980zł, a nie 4063zł, a data wymagalności roszczenia powoda wiązała się z wydaną w dniu 22 lipca 2011r. decyzją o pozwoleniu na budowę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. (2), prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w listopadzie 2010r. zawarli umowę w przedmiocie wykonania prac poprojektowych za wynagrodzeniem ustalonym na kwotę 18300zł brutto. Przedmiotem umowy było opracowanie dokumentacji projektowej realizacji przebudowy i adaptacji budynku oraz zmiany sposobu użytkowania hali przemysłowej na funkcję usługową wraz z zagospodarowaniem terenu i infrastrukturą techniczną.

(Dowód: - okoliczności bezsporne,

-akta sprawy V GC 415/12,

-umowa z dnia 23.11.2010r., k. 7-8 akt)

Umówione wynagrodzenie pozwany uregulował do kwoty 14320zł.

(Dowód: - okoliczność bezsporna,

-akta sprawy V GC 415/12,

-faktura vat nr (...), k. 9 akt)

Poczytując wykonane dzieło za wadliwe i wymagające wykonania projektu zastępczego pozwany w 2012r. wytoczył przeciwko powodowi przed tut. Sądem powództwo o zapłatę kwoty 27157,50zł, w trakcie której powód zgłosił zarzut potrącenia swojej należności wynikającej z faktury vat nr (...) z ewentualną sumą należną pozwanemu. Powództwo jednak oddalono w styczniu 2014r., a wyrok ten utrzymał w mocy Sąd Okręgowy w Legnicy.

(Dowód: -akta sprawy V GC 415/12,

-odpis pozwu z dnia 10.03.2012r., k. 13-15 akt,

-pismo procesowe z dnia 24.09.2012r. zawierające oświadczenie o potrąceniu, k. 16-18 akt,

-odpis wyroku z dnia 17.01.2014r., k. 19,

-zeznania świadka M. W., k. 40v. akt)

W styczniu 2014r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4063zł pod rygorem sądowego dochodzenia roszczeń.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 30.01.2014r., k. 20-21 akt)

Projekt architektoniczny wykonany przez powoda zawierał wady/braki konstrukcyjne o charakterze nieistotnym choć wymagającym uzupełnienia, a wartość obniżenia ceny usługi z tego tytułu winna wynosić 2745zł.

(Dowód: - opinia biegłego, k. 94 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części co do kwoty 2730,37zł. Bezsporny w sprawie był fakt istnienia stosunku cywilnoprawnego pomiędzy stronami, opartego o umowę o wykonanie prac projektowych z 2010r. Sporna okazała się zasadność domagania się przez powoda zapłaty brakującej części wynagrodzenia z tego tytułu w świetle zarzutów pozwanego o przedawnieniu roszczenia i nienależytym wykonaniu dzieła. Analiza całości materiały dowodowej zgromadzonego w sprawie dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że roszczenie powoda nie było przedawnione. Roszczenia z umowy dzieło przedawniają się z upływem lat 2, gdzie decyzję o pozwoleniu na budowę wydano pozwanemu 22 lipca 2011r., powód z kolei wystawił fakturę w dniu 30 grudnia 2011r., a zarzut potrącenia zgłoszono zarówno pismem procesowym z dnia 24 września 2012r. jak i na rozprawie w dniu 26 września 2012r., co wynikało z akt tut. Sądu V GC 415/12. Zgodnie z art. 124 § 2 k.c. przerwaniu biegu przedawnienia

poprzez czynność dokonaną przed sądem bieg ten rozpoczyna się na nowo od dnia zakończenia tego postępowania. Jednocześnie jednak zarzut potrącenia jako zmierzający do realizacji roszczenia przed Sądem jest traktowany jako taka właśnie czynność (por. wyrok SA w Katowicach z dnia 29.01.2002r., I ACa 899/01 czy wyrok SN z dnia 26 maja 2006r.;, V CSK 105/06). Zatem należało bez żadnych wątpliwości uznać, że zgłoszony przez powoda w toku postępowania w 2012r. zarzut potrącenia był czynnością przedsięwziętą bezpośrednio w celu zrealizowania zgłoszonej do potrącenia wierzytelności w rozumieniu art. 123 k.c. Z kolei w przypadku zakończenia biegu przedawnienia istotna jest prawomocność orzeczenia kończącego postępowanie w rozumieniu art. 363 k.p.c. Tym samym ponowny bieg terminu przedawnienia rozpoczął się po wydaniu przez Sąd Okręgowy wyroku w sprawie VI Ga 128/14. Na marginesie należało wyjaśnić, że zgodnie z aktualną linią orzecznictwa Sądu Najwyższego podniesienie w odpowiedzi na pozew zarzutu potrącenia jest równoznaczne ze złożeniem oświadczenia o potrąceniu, jeżeli takie oświadczenie nie zostało złożone wcześniej (tak SN w wyroku z dnia 14.01.2009r., IV CSK 356/08). W konsekwencji powyższego roszczenie powoda co do zasady było słusznie, jednak Sąd podzielił także opinię biegłego, który wyliczył wartość obniżenia wynagrodzenia powoda, które winno było nastąpić w związku z dopuszczeniem się nieistotnych wad opracowania projektowego, na kwotę 2745zł. W konsekwencji powództwo zasadne było co do kwoty 2730,37zł, o czym na podstawie art. 627 k.c. w zw. z art. 638 k.c. i 560 k.c. orzeczono jak w pkt I wyroku. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. i Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2002r. nr 163 poz. 1348 z późn. zm) przyjmując, że powód wygrał niniejszy spór w 49,99%. Na koszty procesu poniesione przez powoda złożyły się koszty zastępstwa prawnego w kwocie 1217zł i kwota 250zł tytułem opłaty od pozwu. Z kolei pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 3245,38zł tytułem łącznego wynagrodzenia biegłego oraz kwotę 1217zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Po skompensowaniu wzajemnych należności stron we wskazanym stosunku procentowym powoda obciążono obowiązkiem zwrotu kwoty 1495,79zł na rzecz pozwanego tytułem części kosztów postępowania.